

A „Fokról-fokra” című sorozatom jelenleg 5 darab festményből áll, amelyen hegycsúcsok láthatóak. Ezeket az alkotásokat nem hétköznapi hordozóra készítettem el, hanem padlason talált használt, kiselejtezett ajtókra akril festékkel és spray-vel. A munka az újrahasznosítás és a változás témáit öleli fel.

A cím a hegyek csúcsaira és a festészeti technikára is utal, ugyanis a festékrétegeket száradás után fokozatosan, többször vittem fel, folyamatosan egymásra építve őket. Ezáltal a festék rétegződött, így a hegyek felületét idézve.

Az első két elkészült ajtó esetében csak akril festéket alkalmaztam, azonban a többinél már a spray is szerepet kapott. Ennek oka az volt, hogy egy másik sorozatom, a *Lenyomatok* készülése alatt kezdtem felfedezni a festékszóró lehetőségeit és szerettem volna ebbe a munkámba is beépíteni és ezzel tovább fokozni a rétegzettséget. Száradása után vittem fel rá a további akril rétegeket.

A hideg árnyalatok – kékek, szürkék és fehérek – dominálnak, ezzel tükrözve a hegyek zordságát és szépségét.

Az ajtók, amikre dolgoztam kidobott, funkciójukat veszített tárgyak voltak, de azzal, hogy festettem rájuk új funkciót kaptak és újrahasznosultak. Itt is megjelenik a változás témája, hiszen eredeti szerepük teljesen megváltozott, ahogy az életben is folyamatos változások között éljük a mindennapjainkat, ez pedig sokszor negatívnak tűnik, pedig valójában a változás jó, ahogy itt az ajtók esetében is.

A hordozó formátuma hosszúkás, kecses ez pedig nagyban befolyásolja, hogy mit lehet rá festeni, azonban ez a vertikális kompozíció tökéletes a hegycsúcsoknak. Érdekesebb teszi, hogy a tájképeket rendszerint horizontális tájolásban készítik.

Ebben a munkámban a természet grandiózus folyamatait állítom szembe az emberi életben bekövetkező változásokkal. Egy hegység kialakulása, változása egy nagyon lassú, de folyamatos jelenség, amihez képest egy emberi élet csak egy pillanat. Egy emberéletben is sokfélék, folyamatosak a változások és mindenképp formálnak minket. A szűk környezetemet érintő változások, mint amin most is keresztül megyek azzal, hogy ez az utolsó évem az egyetemen mindig megviselnek. Próbálom elfogadni az élet ciklikusságát.

„Ahol becsukódik egy ajtó, ott egy másik kinyílik.”

A festékspray használatában, valamint az ajtókra való festésben Jean-Michel Basquiat, jelentette számomra az inspirációt, akinek a bécsi kiállítása volt rám nagy hatással. A hegycsúcsok ábrázolását pedig Conrad Jon Godly kortárs alkotó munkásságával tudom párhuzamba állítani, aki szintén hegycsúcsokat fest nagyon vastag festékrétegekkel.